

Antidogma - Dr. Strauss és Mr. Kahn

2011 június 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

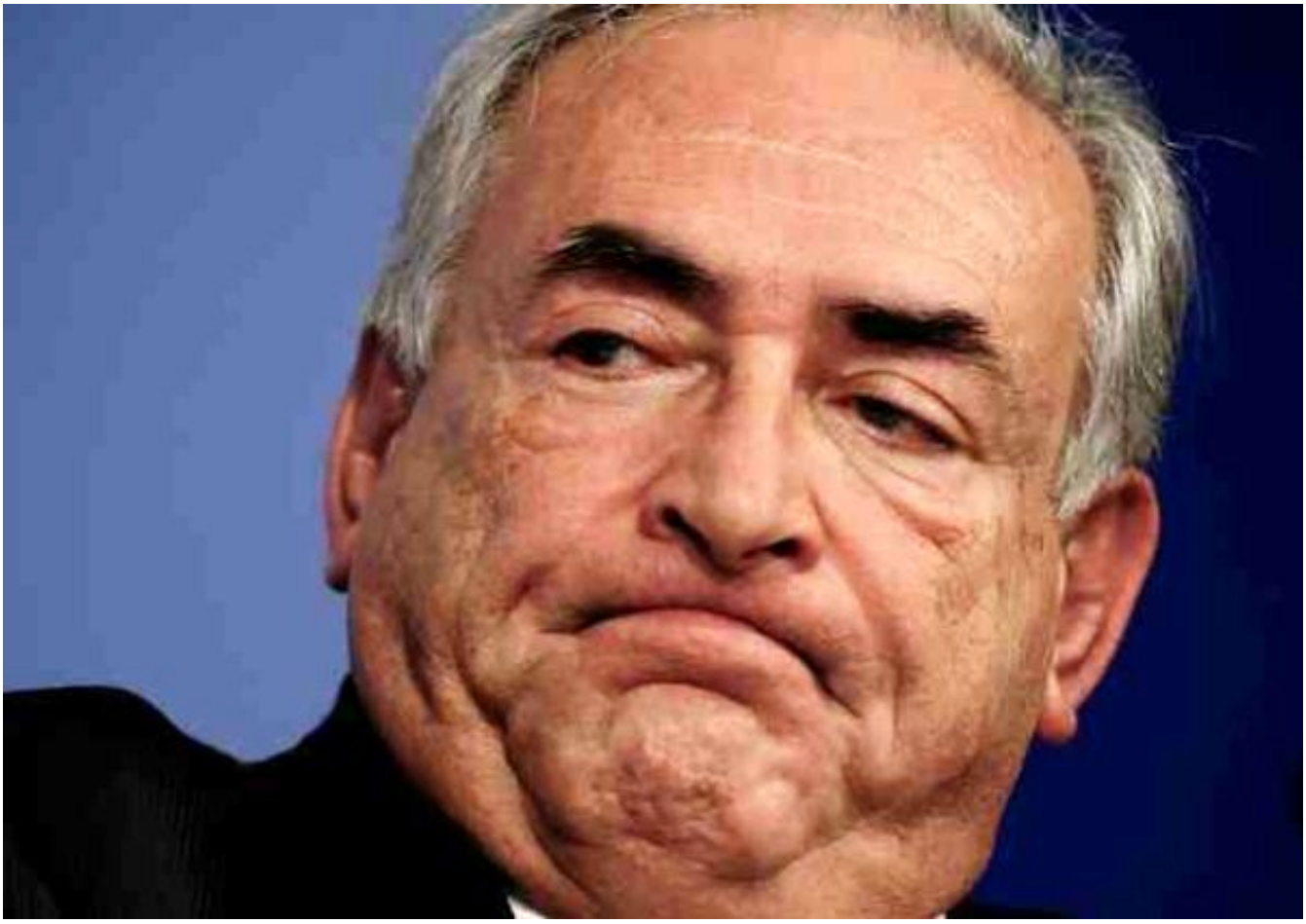
Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Talán a maják mégis jól látták, és 2012-ben valóban összeomlik a világ. Legalábbis a neoliberális világrend szekerét toló közvélemény-manipuláló közvélemény-kutatóké és a globalizmus csatlósaivá szeg?dött orákulum-politológusoké. Noha a hitelességüket illet?en már korábban is komoly kételyek merültek fel, ez alkalommal tényleg totálisan felsültek.

Mivel Franciaországban a rossz lóra tettek, most aztán kénytelenek lesznek a befutónak várt hálószoba-cs?dörüket a lestrapált csatalovukkal helyettesíteni, éppen a rövidesen esedékessé váló akadályverseny el?tt. Dominique Strauss-Kahn, a Nemzetközi Valutaalap (id?közben lemondott) guruja, a világ (Obama után) második legbefolyásosabb embere, aki minden valószín?ség szerint a Francia Köztársaság következ? elnöke lett volna, hirtelen leesett a paradicsomból, ahol az utóbbi években levitált, mert politikai riválisa, Nicolas Sarkozy úgy próbált megszabadulni t?le, hogy az IMF élére katapultálta.

Íme a New York-i rend?rség sz?kszavú jelentése a kibontakozó francia „királydráma” rezüméjeként: „Május 15-én 15 óra 29 perckor a Sofitel szálloda egyik 33 éves, fekete fajú, n?i alkalmazottja arról értesíti a rend?rséget, hogy nemi er?szak áldozatává vált a hotel 2806. számú szobájában.

Amikor a n? bement a szobába, annak lakója, Dominique Strauss-Kahn 62 éves fehér férfi meztelenül kilépett a fürd?szobából, leszorította a n?t az ágyra, és péniszét a szájába tette. A férfi ezután rendezte a számláját és a JFK repül?téren repül?re szállt, a rend?rség azonban leszedte a gépr?l, ?rizetbe vették. A gyanúsított az IMF elnöke (sic), és Franciaországban ’miniszterelnökké’ (sic) fogja magát jelöltetni. Diplomáciai státusa nincs, és már korábban is voltak szexuális botrányai.”

Az IMF ex-vezérigazgatója ellen azóta hét vádpontban emeltek vádat, amelyekért b?nössége megállapítása esetén elvileg akár 70 évi börtönt is kaphat. Mint tudjuk, és ahogyan azt Strauss-Kahn immár a saját b?rén is tapasztalhatta, a baj sohasem jár egyedül. Alteregója ez alkalommal egy csinos, sz?ke, 31 éves francia újságírón? személyében bukkant fel, aki most azt állítja, hogy a férfi 2001-ben egy interjú készítése közben ?t is kis híján meger?szakolta. Néhány éve a legnézettebb francia tévéshow-ban a támadója nevének említése nélkül már elmesélte a sztorit, de persze az eset körülményeib?l mindenki kitalálta, hogy kir?l is van szó valójában. Feljelentést azonban nem tett, mégpedig a saját anyja nyomására, aki egyébként Strauss-Kahn „elvtársn?je” – elvégre egy magafajta (neje vagyonának köszönhet?en) multimilliomos bonviván keresve sem találhatna magának alkalmasabb terepet az önmegvalósításra a francia szocialista pártnál, amely a népi osztályok egykori szószólójából mára a nagyt?ke kiszolgálójává züllött. Egyébként az a dolgozat, amelyet a jöv? évi francia elnökválasztás esélylatolgatása végett az egyik Strauss-Kahnhoz közeli agytröszt készített, ugyancsak megállapítja a munkásosztály és a szociáldemokrácia közötti szakítás tényét.

A Terra Nova alapítvány 88 oldalas dokumentuma szerint a baloldal végleg eljátszotta a népi osztályok támogatását, és már semmi esélye sincs arra, hogy a választási harcban visszaszerezze azt. Ha pedig meg is próbálná, úgymond „elveszítené a lelkét” (sic), mert a munkásság id?közben a jobboldalra, annak is a legszélére sodródott, és már nem osztja ugyanazokat az értékeket, mint a Strauss- Kahn által reprezentált „kaviárbaloldal”, amelyet éppen ezért a jöv?ben n?kb?l, fiatalokból, kisebbségiekb?l és diplomásokból kellene összegereblyézni. Ez persze távolról sem csak a francia helyzet sajátossága.

Az európai és amerikai baloldali think tankek áprilisi spanyolországi találkozóján ugyanis egyértelm?vé vált, hogy a munkások és alkalmazottak elhidegülése a szocialistáktól általános tendenciának tekinthet?, addig azonban már nem jutottak el az önvizsgálatban, hogy legalább saját maguknak bevallják a jelenség okát, mint a kapitalizmushoz való elvtelen dörgöl?zés óhatatlan következményét.

Szimptomatikusnak is mondható, hogy az európai kulturális elit által – egy gyereklány bedrogozása és meger?szakolása ellenére – ajnározott és mentegetett Roman Polanski után most Strauss-Kahn érdekében lépett m?ködésbe a szokásos törzsi szolidaritási reflex. A szerecsenmosdatás során egészen odáig fokozva a pofátlanságot, hogy mindenáron egy „nemzetközi összeesküvés” vétlen áldozatának próbálják beállítani, eközben nagyvonalúan eltekintenek védencük „chaud lapin” (n?csábász) hírnevét?l, adott esetben pedig attól, hogy most jóval többr?l volt szó, mint egy félresikerült Neandervölgyi hódítási kísérletr?l.

Pedig ahogy a francia kormánypárt egyik (szintén törzsbeli) parlamenti képvisel?je, Bernard Debré orvosprofesszor mondta a L’Express c. hetilapnak azt követ?en, hogy a blogján „szexuális b?nöz?nek” titulálta Strauss-Kahnt, akinek szerinte „kezeltetnie kellene magát”, most már „ki kell lépni a képmutatásból, mert nem el?ször tette ezt a Sofitelben, ahol rendszeren megszállt. Ugyanez már többször megtörtént évek óta.

Mindenki tudta ezt a szállóban, és az alkalmazottak már éppen fel akartak lázadni. A vezet?ség is tisztában volt vele, de eddig nem mertek szólni, inkább elsimították a többi ügyet…”, egészen a fatálisnak bizonyuló legutóbbi mal?rig.

„Én úgy vélem, hogy minden zsidónak a diaszpórában, (…) mindenütt, ahol csak teheti, segítenie kell Izraelt. Egyébként ezért fontos, hogy a zsidók politikai vezet? posztokat foglaljanak el. Nem mindenki gondolja ugyanezt a zsidó közösségben, de én azt hiszem, hogy ezt kell tenni. (…) Végs? soron a posztjaimon és a mindennapi életemben az összes tettemmel arra törekszem, hogy hozzátegyem szerény követ Izrael földjének (sic) a felépítéséhez”, fogalmazta meg egyszer Straus-Kahn a hitvallását (Passages, 1991. február-március). Nos hát, a dolgok jelen állása szerint az ? „szerény követ” legfeljebb a siratófalba tudják beépíteni Izraelben. Ahogyan a nemi er?szak és más szexuális b?ncselekmények miatt – természetesen teljesen ártatlanul – hét év börtönre ítélt volt államelnökükét, (az ELTE díszdoktorává választott) Móse Kacavét is. Polanski, Kacav, Strauss-Kahn – a k?korszaki szakik? A n?khöz való viszonyulásuk tekintetében legalábbis mindenképpen.

Gazdag István, demokrata.hu

Ajánló